RvV 445

RAAD VOOR HET VERBRUIK

ADVIES

Over een ontwerp van koninklijk besluit houdende bepaling van productnormen voor biobrandstoffen (gedeeltelijke omzetting van de Europese Richtlijnen 2009/28/EG en 2009/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23.04.2009)

Brussel, 7 november 2011

SAMENVATTING

De Raad is het ontwerp van koninklijk besluit houdende bepaling van productnormen voor biobrandstoffen gunstig gezind.

De vertegenwoordigers van de productie, de distributie en de middenstand betreuren echter dat het ontwerp van koninklijk besluit geen getrouwe omzetting van de richtlijn is met als gevolg een vermoedelijke concurrentieverstoring tussen de economische operatoren die onderworpen zijn aan het Belgische nationale systeem en de operatoren die kiezen voor het vrijwillige schema.

De vertegenwoordigers van de productie, de distributie en de middenstand dringen er ook op aan dat het ontwerp van besluit de voorschriften van de Europese richtlijn nauwgezet naleeft met name door artikel 15 §2 waarbij bijkomende duurzaamheidscriteria worden opgelegd, te schrappen. Dit artikel legt immers bijkomende duurzaamheidscriteria in de vorm van een rapportageverplichting op waaraan de economische operatoren zich moeten onderwerpen terwijl de richtlijn met het oog op een pragmatische aanpak bepaalt dat deze rapportageverplichting op het niveau van de Commissie moet worden gecentraliseerd (zie art. 17.7).

Voor de **vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties** moet dit artikel 15 §2 daarentegen behouden blijven ; het geeft uitvoering aan een een rapportageplicht zoals vermeld in artikel 17.7 van de richtlijn en legt geen bijkomende duurzaamheidscriteria op doch biedt de Commissie de mogelijkheid om haar rapportageplicht uit te voeren.

De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties onderstrepen eveneens dat ofschoon deze tekst « duurzaamheidscriteria » vaststelt zowel het ontwerp van koninklijk besluit als de richtlijn zelf enkel milieucriteria opleggen. **Zij** pleiten voor de toevoeging van maatschappelijke, meetbare en controleerbare criteria.

De Raad wil de overheid niettemin ook aanmoedigen om de werkzaamheden op Europees niveau en zelfs op wereldvlak voort te zetten zowel door de biobrandstoffen slechts als één van de oplossingen ten aanzien van de uitdagingen in de strijd tegen de klimaatopwarming te beschouwen als door duurzaamheidscriteria in te voeren voor zover zij zo meetbaar en controleerbaar mogelijk zijn.

De Raad voor het Verbruik, die op 25 juli door de Minister van Klimaat en Energie, belast met Consumentenzaken, verzocht werd een advies uit te brengen over een ontwerp van koninklijk besluit houdende bepaling van productnormen voor biobrandstoffen, heeft huidig advies goedgekeurd op 7 november 2011 middels een schriftelijke procedure.

De Raad voor het Verbruik heeft de Voorzitter verzocht het huidig advies over te maken aan de Minister van Klimaat en Energie, belast met Consumentenzaken, en aan de Minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen.

ADVIES

De Raad voor het Verbruik,

Gelet op de brief van 25 juli 2011 van de Minister van Klimaat en Energie, belast met Consumentenzaken, waarin hij de Raad voor het Verbruik om een advies verzoekt over het ontwerp van koninklijk besluit houdende bepaling van productnormen voor biobrandstoffen;

Gelet op de wet van 21 december 1998 betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu en de volksgezondheid, artikel 5, § 1, eerste lid, 1°, 3°, 5°, 6° en 9°;

Gelet op Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen, artikelen 17, 18 en 19;

Gelet op Richtlijn 2009/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 tot wijziging van Richtlijn 98/70/EG met betrekking tot de specificatie van benzine, dieselbrandstof en gasolie en tot invoering van een mechanisme om de emissies van broeikasgassen te monitoren en te verminderen, artikel I, vijfde en zesde lid;

Gelet op het ontwerp van koninklijk besluit houdende bepaling van productnormen voor biobrandstoffen;

Gelet op de werkzaamheden van de Commissie "Leefmilieu- producten en duurzame consumptie" voorgezeten door Mevrouw Lambert (Essenscia) tijdens haar vergadering van 7 september 2011;

Gelet op de deelname aan de werkzaamheden van de volgende deskundigen: de dames Deville (OIVO), Poissonnier (Essenscia) en Rihoux (Kab.Minister Magnette);

Gelet op de uitwerking van het ontwerpadvies door de dames Deville (OIVO) en Poissonnier (Essenscia);

Gelet op de dringendheid;

Gelet op het advies van het Dagelijks Bestuur van 27 oktober 2011;

Gelet op de schriftelijke procedure, zoals voorzien in artikel 7 bis van het Huishoudelijk reglement, voor de definitieve goedkeuring door de Raad voor het Verbruik;

BRENGT HET VOLGENDE ADVIES UIT:

Er wordt aan herinnerd dat de Europese Unie de lidstaten oplegt dat de hernieuwbare energie in de transportsector tegen 2020 minstens gelijk aan 10% van de eindconsumptie moet zijn waarvan volgens de intentie van de Belgische overheid 2 tot 3% in de elektromobiliteit en de rest in de biobrandstoffen.

Wat meer in het bijzonder de biobrandstoffen betreft, legt de Europese Unie een reeks van duurzaamheidscriteria op waarvan de conformiteit kan worden gecontroleerd aan de hand van de volgende hulpmiddelen:

- de nationale regelingen die elke lidstaat verplicht invoert;
- de vrijwillige schema's die door de Commissie erkend worden en door alle lidstaten geldig worden verklaard.

Het ontwerp van koninklijk besluit dat voor advies werd voorgelegd en dat de richtlijnen 2009/28/EG (artikelen 17, 18 en 19) en 2009/30/EG (artikel 1, §5 en 6) van het Europees parlement en van de Raad van 23 april 2009 gedeeltelijk omzet, beoogt volgens het kabinet het behalen van de doelstellingen van België in het raam van het energie/klimaatpakket.

De Raad is het ontwerp van koninklijk besluit houdende bepaling van productnormen voor biobrandstoffen gunstig gezind.

De vertegenwoordigers van de productie, van de distributie en van de middenstand menen echter dat het Belgische systeem dat werd ingevoerd geen concurrentieverstoring tussen de operatoren mag doen ontstaan door bijkomende duurzaamheidscriteria te stellen.

Welnu voor **deze vertegenwoordigers** is het duidelijk dat de huidige ontwerptekst in vergelijking met de Europese richtlijn bijkomende duurzaamheidscriteria oplegt. Het betreft in het onderhavige geval artikel 15 §2 waarbij rapportage van bijkomende informatie opgenomen in bijlage 2 wordt opgelegd. Met het oog op een pragmatische aanpak legt de richtlijn deze rapportageverplichting evenwel op aan de Europese Commissie en niet individueel aan elke betrokken onderneming.

Deze vertegenwoordigers vragen dan ook de afschaffing van artikel 15 § 2 opdat de ontwerptekst de door de Europese richtlijn opgelegde duurzaamheidscriteria getrouw en nauwgezet zou omzetten.

Voor **de vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties** daarentegen, moet dit artikel 15 § 2 behouden blijven; het geeft uitvoering aan een rapportageplicht als bepaald in artikel 17.7 van de richtlijn en legt geen bijkomende duurzaamheidscriteria op. Het biedt de Commissie integendeel de mogelijkheid om haar rapportageverplichting uit te voeren.

Diezelfde vertegenwoordigers menen overigens dat België dat zich toch al in een notificatieprocedure ten aanzien van de Europese Commissie bevond voor het uitbreiden van het toepassingsgebied van de omgezette richtlijn (door alle biobrandstoffen en niet enkel de duurzame biobrandstoffen te beogen), bij diezelfde gelegenheid verder dan een gewone rapportageplicht als bedoeld in bijlage 2 had kunnen gaan.

Ten slotte onderstrepen de vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties dat ofschoon het ontwerp van koninklijk besluit « duurzaamheidscriteria » opstelt, het koninklijk besluit enkel milieucriteria oplegt. **Zij** pleiten daarnaast ook voor maatschappelijke, meetbare en controleerbare criteria.

De Raad vraagt dat de overheid de werkzaamheden op Europees en internationaal niveau voortzet zowel door de biobrandstoffen slechts als één van de oplossingen ten aanzien van de uitdagingen in de strijd tegen de klimaatopwarming te beschouwen als door duurzaamheidscriteria in te voeren voor zover zij zo meetbaar en controleerbaar mogelijk zijn.